எப்படித்தான் என் உள்ளம் புகுந்து,
என்னை அடிமை கொண்டீரோ ஸ்வாமீ

இசை தரும் குழலொடு குன்டலம் ஔிர
இவை தரும் சுவையினில் வண்டினம் உரல

ஒப்புயரில்லாத உத்தமனே, ஒரு உரக நடமாடும் வித்தகனே
உலகிருந்த வாய் திறந்தபடியோ, உரலொடு பிணைந்து இருந்தபடியோ

வெளியில் சொல்ல மனம் துள்ளுதே
சொல்ல வேணும் வேணும் என்று ஆசை கொள்ளுதே
ஆனால் குளுரொளி முகம் கண்டு நாணி நாணி
கொய் மலர் பதத்திலென்னை தள்ளுதே

இனியொரு உலகமுனைத்தவிர என்னக்கொரு சுகமிலயெனத்தந்தவா
தனியொரு முடிமேல் இளமயிலானது தருந்தோகை அணியவந்தவா
உரியேரி களவாடி தோழருடன் உனக்கெனக்கெனத்தின்றவா
ஊரறியுமுன்பு அன்னையிடம் சென்று ஒன்றும் அறியாது நின்றவா